

[Poul Hartling.]

ville han tage afstand fra dette forslag, fordi der ikke var megen værdi i en misbilligelse. Sådan blev ordene sagt.

Men når jeg har taget ordet, er det nu især, fordi jeg synes, at hr. Maigaard er kommet med helt ejendommelige udtalelser. Jeg tænker ikke på den udtalelse, han kom med for et øjeblik siden, hvor han sagde, at nu forstod han slet ingenting, for det synes jeg det kan være meget rimeligt at han siger, men jeg tænker på det, han sagde på et tidligere tidspunkt i dag, for da sagde hr. Maigaard — jeg skrev det ned med det samme, og jeg går ud fra, at han ikke vil bestride det —: de aftaler, der er indgået med regeringen i markedsudvalget, er ikke blevet holdt. De er ikke blevet holdt.

Nu skal man jo, som hr. Maigaard efterhånden vil vide, ikke referere fra udvalg, men man har vel lov til at sige, at det indtryk, som kom frem efter markedsudvalgs-mødet den 25. januar over for pressen, i offentligheden, var også, at SF og hr. Maigaard var yderst utilfredse med regeringens handlemåde. Det er vel heller ikke at gå for langt at sige, at SF's udtalelser til pressen har givet udtryk for dette. De aftaler, der er indgået med regeringen i markedsudvalget, er ikke blevet holdt; regeringen har ikke holdt dem.

Derfor siger vi, at så kan vi ikke godtage statsministerens udtalelse, som går ud på, at regeringens handlemåde nøje svarer til, hvad folketinget har forestillet sig. Hvordan kan man få de ting til at passe sammen, at SF og hr. Maigaard siger, at regeringen ikke har overholdt de fundamentale aftaler, der var, at en regering naturligvis ikke kan gå længere, end den har parlamentarisk dækning for, at den ikke kan gå imod ud fra et andet grundlag end det, den har oplyst markedsudvalget om — hvordan kan man sige det, og så samtidig sige, at man ikke kan være med til at tage afstand fra en statsministerudtalelse om, at man nøje har overholdt reglerne? Hvis hr. Maigaard og SF vil tages alvorligt, må der være et minimum af overensstemmelse mellem, hvad de siger, og hvad de gør, et minimum af overensstemmelse mellem, hvad de siger det ene øjeblik og det andet øjeblik. Ellers falder man ind, hvis vi nu skal tilbage til skriftens

ord, under den meget alvorlige ting, som hedder hykleri.

Når hr. Maigaard så tager ordet her og siger, at de ikke vil stemme for denne del af forslaget, fordi det jo er klart, at VKR bare vil den socialdemokratiske regering til livs, så vil jeg have lov til at sige for min part, at det er rigtigt nok. Vi vil gerne den socialdemokratiske regering til livs, naturligvis, det må være en oppositions opgave, og jeg viger ikke tilbage for at sige: jo før jo hellere.

Men når den dagsorden kom fra de konservative, de radikale og venstre, så hænger det nu sammen med, at statsministeren holdt en tale, hvoraf det fremgik, at han ikke ville erkende, at regeringen her havde handlet forkert. Tværtimod fastslog han i formiddags, at regeringen nøje har overholdt de regler, som hr. Maigaard og vi andre ved andre lejligheder klart har sagt — og vi altså stadig siger, men hr. Maigaard er holdt op med at sige — at den ikke har overholdt.

Det må føre til den tankegang, at det er ganske klart, at hr. Maigaard og SF altså vil sikre regeringen for enhver pris, også for den pris, der hedder, at man skal sluge de ord, som man har udtalt tidligere, og det er ikke nogen rar kost, når det er hr. Maigaards ord; det er i hvert fald sådan, at det fylder, tror jeg, offentligheden med forundring, at man kan komme i en sådan situation.

Hr. Maigaard vil ikke stemme for VKR's ændringsforslag, fordi det ikke flugter. Hr. Maigaard vil ikke stemme for vores ændringsforslag, ikke fordi han er uenig med os — for det har han jo klart sagt, eller også ved han slet ikke, hvad det er, han siger — men han vil ikke, fordi han for enhver pris vil sikre regeringen.

Niels Helveg Petersen: Jeg vil gerne slå fast, hvad jeg finder det er væsentligt at få konstateret: at den fremgangsmåde, som er udformet i det af hr. Orla Møller stillede dagsordensforslag, ikke er fulgt under de forhandlinger, der var tale om i Bruxelles den 22.-23. januar. Dette har også hr. Maigaard fastslået. Den er ikke i overensstemmelse heller med de regler, der var gældende og har været gældende hele tiden, om, at regeringen skal søge parlamentarisk dækning. Den er ikke i overensstemmelse heller med det arbejde, der er foregået i underud-